

Universitätsbibliothek Paderborn

Notæ In Notas Willelmi Wendrockii Ad Ludovici Montaltii Litteras, Et In Disquisitiones Pauli Irenæi Inustæ

Fabri, Honoré Coloniæ, 1659

Præloquium Libri.

urn:nbn:de:hbz:466:1-39536

PRÆLOQUIUM

LIBRI.

Ectorem Catholicum statim initio compellas: dic, sodes, acatholicum. Hic tuum, non præli errorem agnosco: Loquela tua te prodit: nec enim Catholicos hic modus agendi decet, quorum (ut ais) utilitati, dic amabo, offenfioni, quam scandalum vocant, famosas illas, seu fumosas (nempe sinistrum fulmen fumum obduxit) litteras dicasti: quarum atticum nitorem, pretium, eloquentiam, nominis & fame celebritatem, splendorem, ornatum, lepores, temperamentum, tam impense, ac putide verbis exaggeras, ut conductus laudator esse videaris. Hac in parte, Sapientes Viri, ut mitissime loquar, tuam prudentiam & modestiam desiderarunt. Haud aliter mutuo muli scabunt; ignosce, tecum ago familiariùs. Et verò mirum plerisque accidit, quod religioni minimè duxeris, libellos famosos tam multis scatentes erroribus, Pontificio Decreto damnatos, ex fumanti bu-Ito * per fraudem eductos, in aspectum lucemque hominum reducere & effusis laudibus cumulare. Crede mihi, dum in cælum Montaltium efferre visus es, infano illum præconiorum ponderi penitus imparem obruifti.

Quod verò ad illos spectat, qui Montaltii nugas egregiè resutarunt, & ab eo affictas diluerunt calumnias: misellos ita deprimis, ut alter, saltem te judice, ingratas, velut anser inter olores, nanias inter-

* Aquis Sextiis, Parlamenti decreto, Montaltii littera, in area publica, Tortoris manu, ultricibus flammis tradita fuerunt, Anno 1657-die 9. Februar,

In Praloquium.

cinat; immanis alter & truculentus, spumanti ore, turpe Classicum intonet: sed hic infanus nobilissimis Parochis, ad quos ex officio spectat, in furorem à Dæmone actos folitis exorcismis curare; ille verò ignavus Thersites famoso Jansenianarum partium Achilli meritas pænas dedit, & vilis victrice manu hostia cecidit.Hæc in utrumque paulò intemperantiùs. Jansenianos tuos illi haud leviter pupugerant: probris & convitiis doloris sensum demulcere, ac lenire conatus es. Subiratis hominibus aliquid condonandum. sed, quantumvis fremas & ringas, hic Anser Romano Capitolio cecinit, & clangore suo Vaticani Jovis fulmina elicuit, quibus larvati oloris caput perculfum meritò conflagravit. Ignavum tamen, tardum, segnem, hebetem vocas. At bilem Montaltio & stomachum movit; ad propriam defensionem iniquum aggressorem adegit: à ludicris ad seria, à jocis, ad minas, minarumque faces & irarum tædas, segnis ille ac frigidus homuncio, Achillem, Herculem vestrum traduxit. Quid rei sit, ingenuè dicam: vinci puduit & cadere causa: probra & maledicta inustæ Montaltio notæ, turpi cicatrici turpius emplastrum obducis. Si opus esset, facile reponerem, nec sine sœnore; neque id singularis est industriæ. Quid enim facilius, quam jactare probra? at effusa profusaque illa convitia unum te feriunt: & inusta cauterio Apostolico nota, aspersis elogiis, quibus paulò liberaliùs indulges, nunquam eluetur.

Quod alterum attinet, ad Ecclesiæ tribunal eum sistis. Cujus porrò Ecclesiæ? an Romanæ? minimè gentium. Nec enim vindicem habere speras, quam justum Judicem hactenus sensisti: nempè illa Jansenii, Sancygirani, Arnaldi, Montaltii errores confixit, sed conventiculum illud octo Parochorum subscrip-

A 3

torum

torum (cui haud dubie divinus Spiritus non præfuit; utinam humanus saltem præfuisset! Ecclesiæ loco habes. Hinclub præloquii finem, nonnulla te, ex Parochorum scriptis excerpta, in tua Commentaria derivasse ingenue mones. Cæterum, inquis, spariæ ab Jesuitis vocule contra Montaltium illico suppresse & suffocate fuerunt, criminationes retulæ, dilutæ calumniæ. Hic revera thrasonem agis. Sed factis, non dictis standum est. Plagii crimen vobis impositum, quod scilicet hæreticorum loca & argumenta contra Jesuitas adhiberetis, repulsum est, inquis, in notis Epistolæ quintæ præambulis. Huc volo te, Willelme. Nemini enim dubium est, quin Jansenius vester libros hæreticorum compilarit, eamque rerum & locorum sylvam corraferit, qua deinde infana Volumina confersit : cujus plenissimam sidem Ricardus Theologus toti Orbi Christiano fecit. Accedit quod liber ille famosus, quem Theologiam Moralem Jesuitarum, nescio quis de grege inscripsit, ex centonibus Molinæi compactus fuit: ut vulgato scripto, adductis, collatisque locis, demonstratum est.

Quod demùm ad abigendam afficta, ut ais, hareseos formidinem, & inane, ut vocas, terriculum, 17. & 18. Epistolas accersis; imprudentissimè facis, mi homo: cum ex iis potissimùm litteris Montaltii errores excerpti suerint, & impius adversùs Sedem Apostolicam suror detectus. Falleris etiam Willelme, falleris, cum temerè asseris 18. Epistolam ab adversariis improbatam non suisse. Immò illa præ ceteris improbata; & ad Sanctam Sedem delata; cum Rom. Pontificis auctoritatem pro definiendis controversiis, in Doctrina morum & sidei, ex prosesso, ut ajunt, impugnaret; quâ semel eversa tota res Catholica statim corrueret. Præ cæteris autem illud emenda, quod Jansenianam hæ-

refim

resim sictitiam vocas, ne Pontificiæ Bullæ chimæras petant: item quod dicis, Montaltium has Latinas Epistolas ad se transmissas emendasse & approbasse; quamvis longè pejores sint Gallicis, quæ à Romano Pontifice damnatæ suerunt. Montaltio malè consulis, quem testaris hæreticorum more approbare, quod Roma damnat. Sed de præloquio satis: ad eam quæ proximè sequitur, admonitionem, gradum sacio.

ADMONITIO ADLECTOREM.

E nonnullis te monitum velim, Willelme, quæ in admonitione tua ad lectorem, imprudens peccasti. Hoc loco Montaltii literas in compendium & brevem summam redigis; ut ejus criminationes, calumnia, errores sub unum aspectum cadant: & summa dumtaxat capita delibas. Primis Epistolis, inquis, Sorbonica contentio in nostri Arnaldi causa, breviter explicatur: tum gemina quæstio, juris scilicet & facti expenditur: gratia sufficiens exploditur: proxima ad agendum potentia proscribitur: Sorbona per jocum traducitur: Schola Thomistica deridetur: tum libertatem suffragiorum in eo consessu ereptam, & novam comitiorum formam inductam fuisse misere deploras: ac proinde optimi Arnaldi defensores (Jansenianos intelligis) è comitiis recessisse, & irrita, quæ agerentur, fore denunciasse: Sorbonam demum vacuam Molinistis relictam. Sed quibusnam quæso imponere statuisti? an Moschis, aut Tartaris? recte, nempe hi quid rei sit, ignorant: alioquin A 4